

NEVĀŠRA SI OBĀŠTI NEVYBĀ•RĀ•...

PondĀ•lĀ•, 20 Ā•ervenec 2009

Ahoj kudlanko, sedím u internetu a hledám aspoĀ• malou radu, jak si pomoci od bolesti, kterou teĀ• proĀ•ívám. PĀ•ed dvĀ•m dny jsem zjistila, Ā•e je manĀ•el zamilovaný do své kolegynĀ• a uĀ• to nĀ•jakou dobu trvá. Doma máme 5letou dceru a pĀ•tĀ•emi týdny se nám narodil syn. To, co teĀ• proĀ•ívám, je naprosto šilný. Jsem totĀ•lnĀ• zmatená a nevím kudy kam.

Je pravda, Ā•e jsme mĀ•li uĀ• delší dobu problémy, manĀ•el není zrovna ideál, který pro rodinu udĀ•lá první pVĀ•dycky si Ā•il tak, jak sám chtĀ•l. Proto jsme taky navštĀ•ili manĀ•elskou poradnu, kde nám, podle mého soudu, pomohli. ZaĀ•ali jsme se k sobĀ• zase hezky chovat, on se vĀ•noval dceĀ•mi a já z celé té spokojenosti otĀ•hotnĀ•la. Vš bylo fajn, ale poslední tĀ•mi mĀ•sice pĀ•ed porodem se zaĀ•aly stupĀ•ovat naše známé problémy. On byl od rána do noci v práci nebo v hospodĀ•, nemohla jsem se na nĀ•j absolutnĀ• spolehnout. Domu chodil obĀ•as a s dcerou byl taky obĀ•as. Já uĀ• zaĀ•ínala tušit, Ā•e se nĀ•co dĀ•je. Jeho kolegynĀ• se najednou náhodnĀ• objevovala, kdyĀ• jsme nĀ• spolu jeli.. Na natĀ•ení (manĀ•el je kameraman) jezdili spolu, takĀ•e reportĀ•, kterou by mĀ•li za hodinu hotovou, toĀ•ili pĀ• dne; s tím, Ā•e si dĀ•lali výlety po Ā•echách. Mezitím, co jsem byla sama doma - já, tĀ•hotná, nervóznĀ• Ā•enská s malou dcerou které jsem se snaĀ•ila maximálnĀ• vĀ•novat. Nakonec mi to nedalo a poprvé jsem manĀ•elovi nakoukla do mobilu, kde jsem objevila desítky sms od jeho kolegynĀ•. Pak se mi pĀ•iznal, Ā•e je do ní zamilovaný uĀ• od záĀ•í (mĀ•síc, kdy jsme z našeho syna) a ona do nĀ•j. Prý je to váĀ•né. ChtĀ•l by s ní Ā•ít, ale jsem tu já. Celou dobu mi to nechtĀ•l Ā•ít, protože jsem byla tĀ•hotná a teĀ• zase abych nepĀ•išla o mléko.. Po tom, co mi Ā•ekl tĀ•ch pár vĀ•t, se mi zboĀ•il svĀ•t a je to a zle. Je se mnou tedy jen kvĀ•lĀ•i lítosti. Nejrš bych nĀ•kam odjela, abych se mohla vybreĀ•et a nĀ•jak to v hlavĀ• rozmotat, ale mám tu prcka, kterého kojím a dcerku, která se teĀ• vyrovnává s pĀ•íchodem nového sourozence.

BohuĀ•el bydlím i v jeho domĀ• s jeho rodiĀ•i, takĀ•e nemĀ•u Ā•ít „bĀ•Ā•". Podle uĀ•ených rad, jsem se sniĀ•em nebat a zachovat si chladnou hlavu, ale to prostĀ• nejde. Celé noci nespím a breĀ•ím jak malá holka. ManĀ•el mi na to Ā•íká, proĀ• to tak proĀ•ívám, Ā•e to se prostĀ• stává, byla jsem prý celou dobu našeho vztahu jak kus ledu. Tak nechápu, Ā•e to vydrĀ•el tĀ•ch 11 let a zvládl se mnou mít dvĀ• dĀ•ti... Jen doplním, Ā•e ona je vdaná a má dvĀ• malé dce omlouvám se za svĀ•j zmatený slovní projev, jsem toho tak plná, Ā•e nevím, co napsat dĀ•ív. PĀ•edem dĀ•kuji za vaš odpovědi, i kdyĀ• tuším, Ā•e mĀ• asi nijak nepotĀ•šíte. KaĀ•dopádnĀ• pĀ•ejí všem krásné léto. Zdr

ODPOVĀŠŤ: Milá KaĀ•enko, je to fakt nepĀ•ijemná doba, ve které teĀ• vĀ•zíš. JeštĀ• Ā•e máš ta potĀ•šeníĀ•ka, která tĀ• nutí alespoĀ• trochu zachovávat rozumnou hlavu - pro holĀ•Ā•ku nesmĀ• být jen ubreĀ•ená - a pro kluka uĀ• vĀ•bec ne, to by mu mléko nechutnalo, pak by mĀ•l bolení, nespál by, a to pĀ•eci nechceš... Co vaši? Tvoji rodiĀ•e? Ā•ekla jsi to uĀ• nĀ•komu? Podle tvého velmi hezky psaného dopisu usuzuji, Ā•e jsi velmi slušná inteligentní holka; bohuĀ•el, v takovýchto situacích je to vĀ•tšinou i na škodu, protoĀ•e si i všechno víc pĀ•ipouštĀ•iš, všechno to teĀ• pĀ•emíláš, pĀ•ebíráš... SnaĀ•íš se sama sobĀ• vysvĀ•tlit, jak se to mohlo stát. PĀ•edem ti mohu Ā•ít, Ā•e to je zbytek draka. Jen se budeš stále trápit.Podle všeho on je rozhodnutý a asi i právĀ• hodnĀ• zamilovaný. Svým zpĀ•sobem jsi mu to i ulehĀ•ila, ten kámen, co ho tíĀ•il, jsi odvalila a teĀ• uĀ• jen bude Ā•ekat, jak to vyĀ•emšiš DoporuĀ•uju ti jedno: teĀ•, v nejbliĀ•ší dobĀ•, neĀ•eš vĀ•bec nic. SnaĀ• se prioritnĀ• starat o dĀ•ti a o sebe. nic míĀ•. Pokud to pĀ•jde, tak hodnĀ• choĀ• ven, a jestli to zvládneš, tak i mezi ostatní maminky. Jen jedno - nikomu to neĀ•íkej. Za prvé ti stejnĀ• nikdo z nich nepomĀ•Ā•e a jen by tĀ• litovali... A hlavnĀ•: stále bys se pĀ•emíláním tĀ•ch ošklivostí v tom brodila a topila a byla stále smutná. ProĀ•?UvĀ•dom si jedno: co bys tím dokázala? Nic, jen bys si pĀ•idĀ•lávala jeden Ā•erný den za druhým. Snad jedné, té nejdĀ•vĀ•rnĀ•jší kamarádce, nebo mámĀ•... tetĀ•... prostĀ• tvé jediné vrbĀ•, kterou máš. TakĀ•e - zamĀ•stnávej se, choĀ• tam, kde se budeš muset tvĀ•tĀ• "normálnĀ• Ā•eas pracuje pro tebe... NespĀ•chej na nic. NeulehĀ•uj mu to. Ā•ešit se ta situace bude muset, ale teĀ• je na prvním místě chlapeĀ•ek, pak dcerka a nad nimi ty. RozhodnĀ• mi ještĀ• napiš. A ještĀ• nĀ•co: následující dopis ti píše dívka, která byla v témĀ•Ā• totoĀ•né situaci, jako jsi dnes ty.... d@niela Milá KáĀ•o,

To je tedy prĀ•ser. PrĀ•ser jako biĀ•. Vzpomínám si, Ā•e jsme na stuĀ•kovém veĀ•írku pĀ•ed mnoha a mnoha lety vyzvala naši velmi svĀ•znou uĀ•itelku k tomu, aby nám pĀ•edvedla, co by udĀ•lala s nĀ•jakým velkým problémem. ChtĀ•li jsme, aby nám to pĀ•edvedla beze slov. Vypadalo to následnĀ•. Chodila kolem prázdné Ā•idliĀ•ky a Ā•íkala, vidíte, tady je te prĀ•ser a víte co já s tím prĀ•serem udĀ•lám, tak já ho teĀ• pĀ•knĀ• vezmu, pohladím a teĀ• ho mám pevnĀ• v rukách, vidíte a víte, kam jdu, no k oknu a teĀ• vidíte, otevírám okno a prĀ•ser vyhazuji z dvanáctého patra a pevnĀ• okno zavírám, teĀ• si ještĀ• opráším ruce a je po prĀ•seru.

Kdyby to šlo takhle jednoduše, to bychom se mĀ•li všichni bájeĀ•nĀ•, ale vĀ•Ā•ím, Ā•e jednou budeš taky umĀ•t ten svĀ•j prĀ•ser vyhodit, nebo vykopnout a pevnĀ• za ním zavĀ•t cokoli a uĀ• na nĀ•ho nemyslet sama mám pĀ•l takového prĀ•seru za sebou. Není to sice ještĀ• na vyhození, ale uĀ• obĀ•as dokĀ•u na nĀ•j

nemyslet. Pomáhá mi představit si, kde budu za deset, nebo třeba za pět let. To si říkám, to už budu za vodou, to už bude hej. Jsem o tom pevně přesvědčená, a jestli mi nebude úplně hej, tak aspoň budu stejně jiné věci, třeba pubertu syna. Taky velká sranda. Ještě nedávno jsem v tom byla až po uši. Doma ani neřekni holčičku desetiletého kluka. Manžel mi oznámil, že se zamiloval a manžel se zhroutil měj sváť jako domeček z karet – jak píšle. Plácala jsem se v tom docela slušně, ale velmi brzy jsem zjistila, že nejsem ani první ani poslední a rozhodně je nás takových mraky. Možná to zní divně, ale tohle zjevně mi opravdu pomohlo, zejména potom přibíh jedné známé.

Potkala jsem ji předem dovolené. Nechala jsem se předem mluvit partičkou známých a v těch nejvíce depekách jela ním na jednu ekofarmu. Celé dny se předem etvořovala a večer, když děti usnuly, bulila tajně někde za chatou a potom se červeněma očima plížila do pokoje, aby mě nikdo neviděl. Ona byla majitelka. Večer s námi sedávala u ohně, pokud vedle sebe kupu dětí. Nějakou náhodou jsme zůstaly jednou takhle sedět samy dvě a ona se mě ptala, co je to trápa tak jsem se vyprávěla a ona mi zase pověděla její velmi podobný příběh. Když šel druhého syna, tak se její manžel zamiloval do její kamarádky. Dva měsíce po porodu ji opustil. Nechal ji s kojencem a dvouletým a odešel bydlet k milence. Šťastná velká psina. Dostávala se z toho docela dlouho, nicméně starost o finance ji přiměla se postarat. Založila si vlastní dílnu. Oběhla pro děti a na panenky. Říkala mi, že se jí zalobalo dobře dá v životě na sebe nebyla víc pyšná, než tehdy. Zvládla to, sama. Taky mi říkala, že je jediné, za co se opravdu styje, že tehdy s miminkem v náručí šla za onou milenkou a prosila ji, aby milého manžela opustila. Milenka sice ukázala nečekaně velké množství empatie, když spolu upustily slzu do kafe, ale nic jiného upustit neměla. A tak šel život dál, vyjel si svoje doposud nevyjeté koleje a ani nová láska na sebe nedala dlouho šekat. Když byly staršímu chlapečkovi čtyři roky, poprosil jednoho hodného pána, aby ho vyvezl nahoru na vleku, protože maminka byla za mladším bráchou a tak si vlastně našel nového tátu. Ten byl rozvedený s třemi holkami ve vlastní péči a když si potom spolu s tou novou přidali další dva potomky, tak mohli smát : moje děti bijou naše děti. Je jich u stolu dost, asi proto si přidali tu ekofarmu. Není to život jednoduchý a bezproblémový, ale jak jsem už psala, stejně úplně jiné věci a je jim dohromady fajn.

Nevím, jestli bych na tvém místě o manželce bojovala, nebo ne. Sama za sebe vím, že je to zbytečné. Spousta zbytečně vynaložené energie na chlapa, který za to nestojí. Ale chápu, že se trápíš, že jsi ztracená a nevíš kudy kam. Ale věř jednomu, bude líp. Záleží na tobě za jak dlouho, ale jednou bude. Teď bude následovat klíč jako kráva, ale v tomto případě pravdivé – mysli na své děti a na sebe. Jo a taky na to, jak ti bude třeba už za touto dobou. Určitě daleko líp. Rozárka